

fældighed, at den der turné netop er startet på arbejdspladser, hvor man har forsøgt at få fat på såkaldt skeptiske kvinder, Men altså jeg kan bare sige, at det jo ikke er mit bord. Det må Socialdemokraterne jo selv finde ud af, det er jo ikke mit bord, men derfor kan jeg jo godt forholde mig til det, der fremgår af pressen. Altså der er jo massiv dækning på, når statsministeren tager rundt, så vi har jo en chance for lige at se lidt med.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jamen der fremgår så meget af pressen, men som altid er det ikke sikkert, det giver et dækkende billede af virkeligheden, og slet ikke den virkelighed, som hr. Kristian Thulesen Dahl forsøger at forholde sig til, men som hr. Kristian Thulesen Dahl ikke har nogen forudsætninger for at danne sig et indtryk af af den simple årsag, at hr. Kristian Thulesen Dahl er slet ikke med.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen altså, hr. Buksti behøver ikke at blive så oprørt. Man bliver jo helt nervøs for, hvad det er for en ligtorn, man har trådt på. Han behøver slet ikke at blive så oprørt over det her. Altså jeg troede, at man i Socialdemokratiet var begejstret for, at pressen dækkede bl.a. statsministerens besøg rundt på de arbejdspladser så kraftigt, som man gør.

Jeg troede, det var en del af formålet med, at statsministeren tog rundt for at forsøge at skrotte kronen. Jeg troede altså faktisk, det var det, der var hele ideen. Og at vi så er nogle fra et andet politisk parti, Dansk Folkeparti, der kigger med på skærmen, når de dækker statsministerens besøg rundt omkring, ja, det kan hr. Buksti i hvert fald ikke gøre så meget ved. Og jeg kan da også love, at vi da fortsat vil gøre det, for vi følger da med stor interesse, hvad statsministeren gør.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne på det her sted gøre nogle betragtninger om især to hovedtemaer, det ene har indtil nu været forsvarsdiskussionen, og det andet har været den fælles valuta, herunder markedskræfterne. Og jeg synes egentlig, jeg ville starte med at sige til SF og SF's ordfører: Jeg mærker en frygtssomhed i forhold til det europæiske – jeg mærkede det også under hr. Keld

Albrechtsens første indlæg ved introduktionen til debatten her i dag – en indelukthed, som kunne føre mig hen til, at vi ikke længere rigtig kan se SF gå ind i en grænseoverskridende debat.

Det er overraskende for mig, også fordi jeg ser en venstrefløj i hele Europa, der gør det modsatte af, hvad SF og Enhedslisten i virkeligheden gør. Bevares, man kan da godt finde nogle underafdelinger her og der, men når det kommer til stykket, tager venstrefløjen i det øvrige Europa jo også konsekvensen af det moderne samfund. Vi kan jo ikke have, at når økonomien går over grænserne, så bliver SF hjemme.

Vi er jo nødt til at sige, at lige så interesseret som SF og vi er i, at markedskræfterne har et menneskeligt ansigt, så det ikke går galt, og de svageste ikke bliver smidt af i svinget, lige så interesseret burde SF og Enhedslisten være i, at det samme var tilfældet på europæisk plan. Ja, nu er jeg lidt ked af, at hr. Keld Albrechtsen ikke er her lige i øjeblikket, men jeg ville have sagt, og han kan måske også høre det, at når hr. Keld Albrechtsen siger, at der ikke er et modspil til markedskræfterne under opbygning i Europa, så tager han fejl.

Vi har sjældent været i en situation, hvor vi arbejder så intenst på at lave fornuftige, menneskelige politiske rammer omkring markedsøkonomien, som vi gør i de her år. Må jeg bare nævne 3-4 ting: Beskæftigelsespolitikken, miljøpolitikken, forbrugerpolitikken og for den sags skyld også det politiske dokument, charteret for de grundlæggende rettigheder, som snart kommer i gang.

Jeg må sige, at jeg desværre ser en kysthed ved at diskutere ting, der er vanskelige og grænseoverskridende, og jeg ser en tilbageholdenhed ved at kaste sig ud i en vision, der er kolossalt spændende.

Tag nu den fælles valuta. Hvor bliver visionen af på den europæiske venstrefløj? Den er der sammen med Socialdemokraterne sammen med en lang række andre kræfter. Jeg savner en diskussion, også med venstrefløjen i Danmark, om den europæiske vision i det økonomiske leje i den fælles valuta. Hvorfor siger man nej til at anerkende, at en forudsætning for at vi kan føre en grøn skattepolitik i længden er, at de andre også gør det? Hvorfor siger man nej til, at en forudsætning for at føre en massiv, offensiv beskæftigelsespolitik er, at de andre også gør det? Hvorfor siger man nej til at samarbejde om en